

Ohlášky – neděle 15. 1. 2023

Dnes prožíváme **2. neděli v mezidobí**.

- Úterý 17. 1. – **Památka sv. Antonína, opata**
- Středa 18. 1. – **Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů**
- Sobota 21. 1. – **Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice**
- Příští neděle 22. 1. 2023 bude **3. neděle v mezidobí**.

- **Týden modliteb za jednotu křesťanů** se koná ve dnech 18. - 25. ledna 2023. Jeho mottem je citát z proroka Izajáše: "**Učte se činit dobro, hledejte právo**" (Iz 1,17).
- V neděli 22.1.23 bude i v našem kostele sbírka ve prospěch biblického apoštolátu.
- Ve dnech **3. - 5. 2. 2023** se koná v Hájku u Prahy další víkendové setkání **Školy křesťanského života a evangelizace sv. Marie z Nazaretu, Matky církve**. Vřele doporučuji. Přihlásit se je možno na webových stránkách: www.skolamarie.cz/homepage/skola/praha

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 8 (2023)
15. 1. 2023

2. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 2. týdne v mezidobí

Neděle 15. 1. - Jan 1,29-34: Jan Křtitel prohlašuje: „Hle, Beránek, který snímá hříchy světa,“ což je odkaz na Izaiášovo proroctví o nevinném Služebníkovi, který jako beránek bude vydán za naše hříchy. Jan tedy vyznává: „To je ten Bohem poslaný zachránce!“ Obraz sestupujícího Ducha otevírá další klíčové téma Janova evangelia: Ježíš po vzkříšení odejde, ale posílá nám svého Ducha. On nás spojí s Otcem, on nás naplní a povede. V kostce je tu obsaženo celé evangelium: Ježíšovo hlásání evangelia, smrt jako oběť beránka, dar Ducha o Letnicích. Na těchto pilířích stojí naše víra.

Pondělí 16. 1. - Mk 2,18-22: Stále platí: nedivme se, že křesťanství trhá naše staré, nevhodné nádoby, ony měchy, do kterých jej uzavíráme. Je totiž živé a bouřlivé!

Úterý 17. 1. - Mk 2,23-28: Ani dnes si neškodí uvědomit, že Ježíš je Pánem nad mnoha projevy naší zbožnosti, a to všude tam, kde se jedná o pouhou zvykovost, popřípadě dobrý pocit z našeho výkonu... Nechme jej jednat i tehdy, když se ukáže něco neživotného!

Středa 18. 1. - Mk 3,1-6: Nepodobám se občas těm, kdo na Ježíše dávali pozor? Nesleduji druhé v církvi, abych mohl kritizovat?

Čtvrtek 19. 1. - Mk 3,7-12: V loďce, kterou žádal Ježíš od učedníků, mohu vidět církve. Je i mým úkolem pomáhat a vytvářet podmínky, aby Syn Boží mohl dnes uzdravovat vše, co je neduživé.

Pátek 20. 1. - Mk 3,13-19: Jak rozdílné povahy k sobě Pán zavola! Podobně různé „typy“ zve i dnes. Je to výzva ke snášenlivosti v církvi! Vždyť On je stále uprostřed...

Sobota 21. 1. - Mk 3,20-21: Lidí zapálených pro Boží království, kteří jsou ochotni zřít se pro něj svých potřeb, bychom si měli víc vážit, nebo je alespoň méně kritizovat.

Youcat (57. část)

Jak společnost zajišťuje sociální spravedlnost? Důstojnost každého člověka vychází z jeho vztahu k Bohu. Bůh na něho hledí s láskou a už nikdy z něho nespustí oči: „Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil, dal jsem ti jméno, jsi můj!“ (Iz 43,1). Do určité míry jsme tedy členy královské rodiny, a tedy chránění. Protože je člověk „zřítelníci“ Božího oka (srov. Žl 17,8), nesmí být posuzován a využíván konzumním způsobem. A poněvadž prvními oběťmi jsou vždycky ti nejubožejší, evangelista Matouš vypráví nejužasnější podobenství celé Bible, které by dnes mohlo dostat název: „Podobenství o Boží solidaritě“. Ve dvacáté páté kapitole jsou uváděni všichni ti ubozí: hladovějící, žíznící, cizinci, nazí, nemocní a vězni. Pointa přichází ve verši: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Pro mne! Ježíš sám se počítá mezi nejubožejší. V chudých se dotýkáme JEHO. Tohle by nikdo nedokázal vymyslet – podobně jako by nikdo nedokázal vymyslet blahoslavenství, vlastní jádro horského kázání. Tady se v žádném případě neopěvují úspěšní, bohatí, celebrity, „VIP“, ti, kdo mají ostré lokty nebo „hlavy korunované“. V Božím království jsou blahoslavení jiní lidé – chudí, plačící, tiší, hladovějící, pronásledovaní a všichni ti, kdo jim stojí po boku: bojovníci za spravedlnost, milosrdní, lidé čistého srdce, tvůrci pokoje. Svět se stává lidštějším díky „slitování“. Připomínal to svatý Jan Pavel II. a stejně tak to připomíná i papež František. Ale už Prosfáček Boží z Assisi vystihl podstatu křesťanství: „Na celém světě se nenajde jediný člověk, ani ten největší hříšník, který by od tebe musel odejít bez tvého slitování, stojí-li o ně.“ (*z knihy Youcat: Kurz víry*)

12/ Podobenství o horolezectví II

Rada zkušenějších

Když jsme se připravovali na výstup, Denis studoval celou řadu topografických náčrtků, které popisovaly různé výstupové cesty a jejich úrovně obtížnosti. Čím je výstup obtížnější, tím je důležitější využít zkušenosti těch, kteří už ho podnikli před námi. Je zcela nepředstavitelné, že by se někdo pustil do výstupu na Mount Everest, aniž by si předem pečlivě

prošel mapy a přečetl knihy horolezců, kteří už tento mýtický vrchol zdolali. Zpět k naší metafoře – pokud chceme dosáhnout vrcholů duchovního života, musíme číst životopisy a díla svátých, kteří nás přešli. Ostatně někteří jsou v tomto výstupu odborníky, například svatý Jan od Kříže, který svou zkušenost popisuje v knize Výstup na horu Karmel. Pravidelná četba dobrých životopisů svátých je výborný prostředek, který nám může usnadnit náš duchovní vývoj. Ale tato četba by neměla být pouze jednou z možností našeho duchovního života; měli bychom si uvědomit, že pro dosažení cíle je životně důležitá. V současnosti se četba často odsouvá na okraj zájmu. Hodně mladých dospělých tráví obrovské množství času u počítače, na herních konzolách nebo sledováním filmů a seriálů. A když už čtou, často jde o útržkovité texty, jako jsou novinové nebo časopisecké články. Jenže po staletí byla četba duchovní literatury důležitým pilířem duchovního života. A čím silnější je touha duše po výstupu vzhůru, tím více se musí inspirovat životy svátých. Bible samozřejmě zůstává na prvním místě, ale sama o sobě nestačí. Jeden moudrý člověk kdysi pronesl, že Bible je partiturou a konkrétní životy svátých jsou jejím zhudebněním.

Průvodce

Svůj první výstup na skálu jsem zvládl poměrně lehce a vděčím za to Denisovi, protože tento sport provozuje už od útlého mládí. Mohl jsem využít jeho zkušeností a jeho know-how. Když se chceme vydat na cestu v duchovním životě, potřebujeme si najít dobrého a zkušeného průvodce, který zná cestu. Někoho, kdo nejen četl knihy, ale kdo se také vyzná v terénu. Jestliže kdo tvrdí, že se obejde bez průvodce, riskuje, že se ani nevymotá ze základního tábora. Najít dobrého duchovního průvodce není snadné, ale ještě těžší je přijmout, že se na ně člověk musí spolehnout. Jde o zkušenost odevzdání a zřeknutí se sebe sama, přestože rádi míváme vše pod kontrolou. Četnost setkání se může postupně měnit, zpočátku se budeme scházet poměrně často, aspoň jednou za měsíc, později se intervaly mohou prodlužovat, ale stále je nutné setkávat se pravidelně.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)